

Kanne 25.11.2008 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Ranskan tasavalta

(Asia C-512/08)

(2009/C 44/48)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: G. Rozet ja E. Traversa)

Vastaaja: Ranskan tasavalta

Vaatimukset

— On todettava, että

- Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamis-sopimuksen 49 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on sosiaaliturvalain R-322-4 §:ssä säätänyt ennakkoluvan sen edellytykseksi, että korvataan yksityisvastaanotolla saatavilla olevat lääkäripalvelut, jotka edellyttävät kansanterveyslain R-712-2 §:ssä mainittujen erityislaitteiden käyttämistä
- se ei ole säätänyt R-332-4 §:ssä tai missään muussa Ranskan oikeuden säännöksessä mahdollisuudesta myöntää Ranskan sosiaaliturvajärjestelmässä vakuutetulle potilaalle täydentävää korvausta asiassa C-368798, Vanbraekel ym., 12.7.2001 annetun tuomion 53 kohdassa mainituissa olosuhteissa

— Ranskan tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio esittää kaksi väitettä kanteensa tueksi.

Ensimmäisellä väitteellään komissio riitauttaa vastaajan asetaman vaatimuksen ennakkoluvan saamisesta, jotta voidaan myöntää korvaus toisessa jäsenvaltiossa saaduista tietyistä muista kuin sairaalahoidoista. Vaikka tämä vaatimus voikin olla perusteltu, kun se koskee sairaalassa suoritettuja lääkäripalveluja, sen vuoksi, että voidaan varmistaa samalla sairaalahoidojen tasapainoisen valikoiman riittävä ja pysyvä saatavuus sekä niistä aiheutuvien kulujen hallinta, se on suhteeton muiden kuin sairaalapalvelujen osalta. On olemassa useita tekijöitä, jotka rajoittavat ennakkoluvan poistamisen mahdollista taloudellista vaikutusta, kuten jäsenvaltioiden mahdollisuus määritellä vakuutettujen sairausvakuutuksen kattamisen laajuus, taikka kansalliset korvauksen myöntämisen edellytykset, niin kauan kuin ne eivät ole syrjiviä eivätkä rajoita henkilöiden vapaata liikkuvuutta.

Toisella väitteellään komissio esittää moitteen siitä, että Ranskan oikeudesta puuttuu säännös, jonka nojalla Ranskan sosiaaliturvaan kuuluvalle potilaalle voidaan myöntää täydentävä korvaus asiassa Vanbraekel ym. 12.7.2001 annetun tuomion 53 kohdassa mainituissa olosuhteissa, toisin sanoen korvaus, joka vastaa eroa siihen määrään, jonka hän olisi saanut, jos sairaalahoitoa olisi annettu hänelle hänen omissa jäsenvaltiossaan. Näin ollen kyseessä olevaan sosiaaliturvajärjestelmään kuuluvat potilaat eivät saa täysin hyväkseen niitä oikeuksia, jotka heille on tunnustettu EY 49 artiklassa, sellaisena kuin yhteisöjen tuomioistuin on sitä tulkinnut.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgia) on esittänyt 26.11.2008 — Rikosoikeudenkäynti Vítor Manuel dos Santos Palhotaa, Mário de Moura Gonçalvesia, Fernando Luís das Neves Palhotaa ja Termiso Lda:ta vastaan

(Asia C-515/08)

(2009/C 44/49)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Pääasian asianosaiset

Vítor Manuel dos Santos Palhota, Mário de Moura Gonçalves, Fernando Luís das Neves Palhota ja Termiso Lda

Ennakkoratkaisukysymys

Rikotaanko 5.3.2002 annetun lain 8 §:llä ja 29.3.2002 tehdyn kuninkaan päätöksen (täytäntöönpanopäätös) 3, 4 ja 5 pykälällä EY:n perustamisopimuksen 49 ja 50 artiklaa sillä, että ulkomaalaisille työnantajille, jotka haluavat lähettää työntekijöitä töihin, asetetaan velvollisuus, jonka mukaan niiden on ennen sitä jätettävä sosiaalioikeuden noudattamisen valvontayksikölle (Dienst Toezicht op de Sociale Wetten) töihinlähettämismailtoitus ja pidettävä saatavilla belgialaisiin henkilökohtaisiin laskelmiin tai palkkalaskelmiin rinnastettavat asiakirjat siten, että pääsy Belgian palvelujen markkinoille estyy tai vähintäänkin vaikeutuu?